

עפ"ת 30803/03 - שי רודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 15-03-30803 רודה נ' מדינת ישראל
26 מץ 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
שי רודה
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער - עו"ד אהוד מלמה
ב"כ המשיבה - עו"ד ארץ ריכטנברג
המערער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

על-פי סעיף 27ב'(א) לפקודת התעבורה, התש"ל - 1970, כאשר נעשית עבירה תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב
כailo הוא נהג הרכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג הרכב.

על-פי סעיף 27ב'(ב), הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה הרכב, תחול החזקה האמור בסעיף קטן (א) על המחזיק.
המערער, כך על-פי דבריו שלא הוכחשו ועל פניו נכונים הם, שכרכר טלפונית רכב בעבר הגב' חכמוני אויריאן המתגוררת
בינוי יורק, גם אזרחית ישראלית. אותה גברת הגיעו לארץ, נטלה את הרכב לפי גרטת המערער, כאמור, ועברית תעבורה
אור אדום ביום 09.04.14 בצומת הרחובות יוספטל ובלפור בבת-ים.

הרכב צולם, נשלחה הודעה תשלום קנס של 1,000 ₪ לumaruer לאחר שחברת ההשכרה "שלמה סיקסט" צינה אותו
כמי ששכר את הרכב.

המערער פנה בזמן למשטרה בבקשת להסביר את הדוח על שמה של אותה גברת, לא ביקש להישפט. המשטרה השיבה
לumaruer שעליו למציא אחת משלוש אפשרויות, בין היתר תצהיר החתום בארץ על-ידי הנהגת על כך שהוא נהגה הרכב

עמוד 1

עובר לביצוע העבירה. המערער לא החזר למשטרה מכתב ולא מילא אחר בקשה.

לימים, וחלף זמן, פנה המערער לבית המשפט קמא (כב' הש' ש. קריספין-אברהם), בבקשתה להארכת מועד להישפט על-פי סעיף 230 לחס"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982. בבקשתו נדחתה על-ידי החלטה מפורטת של בית משפט קמא המבוססת על הדיון ועל פסיקתו של בית המשפט העליון.

לא ספק, החלטתו של בית משפט קמא לא נפל בה פגם, אלא שכידוע, בבקשתות מעין אלה, קיימ מתח בין הייציב, סופיות הדיון, הצורך במילוי הפרוצדורה על כל צדיה, עסוקין בעבירות קלות בדרך כלל שיש חשיבות כדי להגיון לתוצאות נכונות על-פי הדיון ועל מנת לאפשר ניהולו של בית משפט לתעבורה בדרך רואה, שמי שלא מקפיד על הפרוצדורה לא עומד בזמןנים הנקבעים בדיון, לא יוכל לחזור ולבקש להישפט אחורי שאיננו פועל כפי שצריך לפעול.

מול אותו אינטרס של הייציבות וסופיות הדיון, קיימ עיקרון "המעשה הנכון". כמובן, שיקולים של צדק, כאשר ברור על-פי כל המוצג בפני בית המשפט ועל-פי כל הראות שהשارة הרשעתו של המערער בדיון, במקרה זה, על כנה, מביאה לתוצאה שאדם שלא עבר את העבירה נענש עלייה ואין כל חשש שהוא מעשה מרמה בבקשתה לבטל את פסק הדיון. יש קושי בהשارة המצב על כנו.

כאמור, סעיף 27ב' לפקודת התעבורה מאפשר, לאדם להוכיח שלא הוא נגן ברכבת. במקרים מסוימות זהה, יצירת מצב שאינו מאפשר לערער להוכיח שלא הוא נגן ברכבת אלא מישחו אחר, יש בו כדי לגרום לחשש מה לעיוות דין. אותו חשש אני יכול להסביר שישייאר, ולכן הני מקבל את הערעור, מבטל את החלטתו של בית משפט קמא. הני מקבל את בקשתו של המערער להאריך מועד להישפט.

התיק יוחזר לבית משפט קמא לקביעת מועד הדיון.

הני מציין שמדובר בערעור המתיחס לדו"ח שמספרו 90503067754.

נימן והאדע היום, ו' ניסן התשע"ה,
26/03/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דידי